ZPRAVODAJ FARNOSTÍ BOŘETICE | KOBYLÍ | VRBICE

BOKOVINY

ČÍSLO 4 | PROSINEC 2021
ROČNÍK 1
WWW.BOKOVKA.INFO

Nebojte se! Zvěstuji vám velikou radost, radost pro všechen lid: Dnes se vám narodil Spasitel.

Lk 2, 10–11

NEPŘEHLÉDNĚTE

Synoda 2021–2023: společné kráčení | Domácí pobožnost na Štědrý večer | Každý může být svatý

ZPRAVODAJ FARNOSTÍ BOŘETICE | KOBYLÍ | VRBICE

BOKOVINY

ČÍSLO 4 | PROSINEC 2021
ROČNÍK 1
WWW.BOKOVKA.INFO

Vydavatel
Římskokatolická farnost Kobylí

Redakce
P. Tomáš Caha

Eliška Kaszper
Marie Michalová
Dagmar Huňařová
Kateřina Pavlů
Kateřina Michnová

Autoři fotografií
farníci, Canva.com

Adresa redakce
691 10 Kobylí 112

Distribuci zajišťuje redakce v počtu 200 výtisků.

Vydáváno výlučně pro vnitřní potřeby farností.

Neprodejné. Náklady na toto číslo činí 20 Kč.

Stanovisko redakce se nemusí ztotožňovat s obsahem zveřejněných příspěvků. Anonymní příspěvky nezveřejňujeme.

Uzávěrka příští čísla 19. března 2022.

redakce.bokovka@seznam.cz

OBSAH ČÍSLA 4/2021

TOMOVINY aneb Slovo otce Tomáše 3
Tipy na vánoční dárky pro děti a mládež 5
Síla a naděje Božího slova 6
Vánoční bohoslužby 8
Pražské Jezulátko v Kobylí 9
Zveme Vás 12
Synoda 2021–2023: společné kráčení 13
Frantoviny / Vzděláváme se podle abecedy . 16
Devět Prvních Pátků jako devět schůdků 17
Jak se žije ve farnosti... **BOŘETICE** 19
Jak se žije ve farnosti... **KOBYLÍ** 21
Jak se žije ve farnosti... **VRBICE** 26
Každý může být svatý 28
Farní tábor 2022 opět bude :-) 29
Tipy na knížku 30
Farnost se baví 31
Biskup Václav Malý dostal vyznamenání 32
Dětské okénko 33

Přejeme vám příjemné čtení.
Redakce Bokovin

TOMOVINY aneb Slovo otce Tomáše

TOMÁŠ CAHA

Máme alarmy, kamery, budujeme různé bezpečnostní systémy, do počítačů si instalujeme různé antivirové programy. Mnohdy jsou prospěšné a pomáhají. Lze se ale nějak zabezpečit proti všemu nebezpečí, které člověka ohrožuje? Jistě že ne! Ani Bůh nám neslíbil zde na zemi absolutní bezpečí. Ale nabízí víc než všechny bezpečnostní systémy. Ty totiž nedosahují do nitra člověka.

Žádný bezpečnostní systém nezajistí, abychom nepropadli špatné náladě, nepěkným projevům našeho nitra apod. Ale Bůh je ochoten střežit naši duši svou odpouštějící láskou. Jde jen o to neotupět. Nezacpat si uši vlastního svědomí. Nevolat jako malé dítě stále znovu „Já šám!“ Je třeba pečovat o všechno, co námi v našem nitru hýbe a co nám připomíná, kým jsme a kým být můžeme.

O tom, že Bůh umí psát rovně na křivých řádcích, dosvědčuje příběh francouzského kněze P. Rene-Luca. Svůj životní příběh popisuje velmi čtivým způsobem ve své knize s názvem Vychoval mě gangster. Nic nenahrálo tomu, že se Rene stane knězem. Svému povolání byl velmi vzdálen i onoho podzimního večera v listopadu 1979, kdy byl svědkem toho, jak se jeho nevlastní otec zastřelil; právě když ho propustili z vězení. Prožívá tento traumatický zážitek, který si nese do svého bouřlivého dětství. Rene, který svého otce nepoznal, se rychle stává mladým zločincem – navzdory lásce své matky, která se snaží postarat o pět dětí.

Pád do propasti se zastaví až tehdy, když se setká s kazatelem Nicky Cruzem. Vyslechne jeho svědectví o setkání Ježíšem a zasáhne ho Boží milost, takže se rozhodne změnit svůj život a odevzdat se Bohu.

Po obrácení spolu s dalšími jede povzbudit křesťany do Libanonu, svědčí o své víře před tisíci mladými, zakládá jednu z prvních katolických rockových kapel ve Francii. Roku 1994 je vysvěcen na kněze. Hledá, a nakonec nalézá i svého fyzického otce.

Jako lidé můžeme jen žasnout, jak si Bůh vede člověka po své cestě, jak mu posílá do cesty lidi, kteří ukazují cestu k němu. Je dobré se občas zastavit a podívat se, jak nás Bůh vede. I skrze různé události a lidi nás oslovuje. **Bůh dokáže psát rovně na křivých řádcích.**

Přijměme vánoční poselství: Bůh v narozeném Ježíši říká všem lidem:

„Člověče, ničeho se neboj, na život jsme tu dva, otevři se mi, důvěřuj mi, já se postarám.“ Svědectví, zkušenost s Bohem je to, co druhé oslovuje.

Přeji vám požehnané Vánoce a šťastný nový rok 2022.

Otec Tomáš

Modlitba za odvrácení pandemie

Bože, náš Otče, Stvořiteli světa,
všemohoucí a milosrdný,
z lásky k nám jsi poslal na svět svého Syna
jako lékaře našich duší a těl.
Shlédni na své děti, které se
v této obtížné, zmatené a zděšené době
v mnoha částech Evropy a světa
na Tebe obrací a hledají sílu, spásu a úlevu.
Osvoboď nás od nemoci a strachu,
uzdrav naše nemocné, utěš jejich rodiny,
dej moudrost našim vládcům,
sílu a odměnu našim lékařům,
sestrám a dobrovolníkům,
věčný život mrtvým.
Neopusť nás v době zkoušky,
ale osvoboď nás ode všeho zla.
O toto prosíme Tebe,
který se Synem a Duchem Svatým
žiješ a kraluješ na věky věků. Amen.

Maria, Matko uzdravení a naděje, oroduj za nás!

Tipy na vánoční dárky pro děti a mládež

Udělejte radost svým dětem a vnukům předplacením časopisu NEZBEDA. Tento časopis je zaměřen na děti ve věku od 7 do 12 let a vychází již 30 let. Jeho obsah tvoří například rozhovory se zajímavými lidmi, příběhy, články o lidech, kteří mohou být příkladem vytrvalosti, poctivosti a víry, komiksová zpracování životopisů světců, rubriky pro šikovné ruce a bystré hlavy, zajímavosti z přírody a oblíbená stránky humoru. Svým obsahem reaguje na liturgickou dobu, ve které je časopis vydáván. Nezbeda vychází 11krát ročně. Prázdninové číslo je rozšířené.

Cvrček je volitelnou přílohou Nezbedy a je zaměřen na předškolní děti. Každé číslo je tematicky zaměřeno na rozvoj některé vlastnosti nebo dovednosti. Spolu se svými rodiči tak může malý čtenář pomocí kreativních článků i aktivit formovat svůj vztah k Bohu, lidem i ke světu. Další informace i ukázky na www.casopisnezbeda.cz.

Časopis DUHA je katolický časopis pro děti předškolního a mladšího školního věku s dlouholetou tradicí. DUHA je také pro rodiče, prarodiče, vyučující náboženství, kněze, katechetky a katechety, vyučující v MŠ a na prvním stupni ZŠ a pro všechny, kteří se věnují náboženskému vzdělávání a katechezi v rodinách, na farách a ve školách. Více: www.mojeduha.cz.

Udělejte radost svým dcerám a slečnám ročním předplatným časopisu IN, který píše pro děvčata od 12 let. Provází čtenářky obdobím dospívání a snaží se je vést k naplněnému a aktivnímu životu. Najdete v něm rozhovory. Píše o kamarádství, módě, vztazích, škole, knihách, hudbě, sociálních sítích, kultuře, sportu, víře. Katolickou víru nevnucuje, ale vhodným způsobem nabízí. O tématech spojených s vírou a náboženstvím píše formou, která je čtenářkám srozumitelná. Redakce je složena z mladých redaktorek, spolupracují s kněžími, psychology a učiteli. Svá svědectví a nápady na články zasílají i samy čtenářky. Na webu IN nabízí možnost diskutovat, psát nápady do redakce a žádat o radu. Více informací na www.in.cz.

Pro kluky u oltáře doporučuji časopis TARSICIUS. Na webu www.tarsicius.cz je možnost si prohlédnout starší čísla.

Každý z nás prožíváme v životě situace, že nám něco nevyjde, máme strach, prožíváme těžké chvíle. V bibli můžeme najít povzbuzení pro svůj každodenní život, můžeme v ní najít ujištění o Boží lásce k nám a Boží přítomnosti. Tento text jsem dostal od jedné farnice z Třeště. Velmi doporučuji si tato slova přečíst zvláště ve chvílích, kdy prožíváme temnotu a životní zkoušky.

Dítě mé,
Ty mě možná neznáš, ale Já o Tobě vím úplně všechno …Žalm 139,1 Vím o tom, kdy si sedáš a kdy vstáváš …Žalm 139,2 Dobře znám všechny tvé cesty …Žalm139,3 Dokonce znám i počet vlasů na tvé hlavě …Matouš 10, 29–31 Stvořil jsem tě k mému obrazu … 1. Mojžíšova 1,27 Ve mně žiješ, pohybuješ se, prostě jsi …Skutky 17,27–28 Protože jsi mým potomkem …Skutky 17,28 Znal jsem tě dřív, než jsi byl počat …Jeremiáš 1,4–5 Vybral jsem si tě, už když jsem plánoval stvoření …Efezským 1,11–12 Tvůj život není omyl, neboť všechny tvé dny jsou zapsány v mé knize …Žalm 139,15–16 Stanovil jsem přesný den tvého narození a taky to, kde budeš žít …Skutky 17,26 Bázeň budí tvé podivuhodné stvoření … Žalm 139,14 V lůně tvé matky jsem tě utkal …Žalm 139,13 A přivedl na svět v den tvého narození …Žalm 71,6 Jsem nesprávně vykládán těmi, kdo mě neznají …Jan 8,41–44 Nejsem chladný ani hněvivý Bůh, ale jsem dokonalým vyjádřením lásky …1. list Janův 4,16 Toužím tě zahrnout svou láskou …1. list Janův 3,1 Jednoduše proto, že jsi mým dítětem a Já tvým Otcem …1. list Janův 3,1 Nabízím ti víc, než by ti kdy mohl nabídnout tvůj pozemský otec …Matouš 7,11 Neboť Já jsem dokonalý Otec …Matouš 5,48 Vše dobré, co dostáváš, ti dávám Já …Jakub 1,17 Jsem ten, který se o tebe vždy postará a naplní všechny tvé potřeby …Matouš 6,31–33 Mé plány pro tvou budoucnost byly vždy plné naděje …Jeremiáš 29,11 Protože tě miluji nekonečnou láskou …Jeremiáš 31,3 Mé myšlenky na tebe jsou nespočetné – stejně tak, jako jsou zrnka písku na mořském břehu …Žalm 139,17–18 S jásáním se z tebe raduji …Sofoniáš 3,17 Nikdy ti nepřestanu proka-zovat dobro …Jeremiáš 32,40 Protože jsi mým předrahým vlastnictvím …2. Mojžíšova 19, 5 Z celého srdce a duše tě toužím zaopatřit …Jeremiáš 32,41 Chci ti ukázat mocné a úžasné věci …Jeremiáš 33,3 Když mě budeš z celého srdce hledat, najdeš mě …5. Mojžíšova 4,29 Raduj se ve mně a dám ti vše, po čem touží tvé srdce …Žalm 37,4 Neboť jsem to Já, kdo v tobě probouzí tyto touhy …Filipským 2,13 Můžu pro tebe udělat mnohem víc, než si

dokážeš představit …Efezským 3,20 Protože jsem Ten, kdo tě dokáže nejvíc povzbudit … 2. Tesalonickým 2,16–17 Jsem taky Otcem, který tě potěší v každém tvém trápení … 2. Korintským 1,3–4 Jsem ti nablízku, když máš zlomené srdce …Žalm 34,18 Tak jako pastýř pečuje o svou ovci, tak i Já tě tisknu ke svému srdci …Izajáš 40,11 Jednoho dne setřu všechny slzy ze tvých očí …Zjevení 21,3–4 A zbavím tě veškeré bolesti, kterou jsi trpěl na této zemi …Zjevení 21,3–4 Jsem tvůj Otec a miluji tě stejně tak, jako svého syna, Ježíše …Jan 17,23 Skrze Ježíše můžeš poznat mou lásku k tobě …Jan 17,26 On je dokonalým vyjádřením mé existence …Židům 1,3 Přišel, aby ti dokázal, že Já jsem s tebou, ne proti tobě …Římanům 8,31 A taky ti sdělit, že nepočítám tvé hříchy …2. Korintským 5,18–19 Ježíš zemřel pro mé a tvé smíření …2. Korintským 5,18–19 Jeho smrt byla tím nejzazším vyjádřením mé lásky k tobě …1. List Janův 4,10 Vzdal jsem se všeho, co jsem miloval, abych mohl získat tvou lásku …Římanům 8,31–32 Když přijmeš dar – mého syna Ježíše – získáš mě …1. list Janův 2,23 A nic už tě nikdy neoddělí od Mé lásky k tobě … Římanům 8,38–39 Vrať se domů a Já přichystám tu největší oslavu, jakou kdy nebe vidělo …Lukáš 15,7 Vždy jsem byl tvým Otcem a také jím zůstanu …Efezským 3,14–15 Má otázka zní: …Chceš být mým dítětem? …Jan 1,12–13 Čekám na tebe …Lukáš 15,11–24.

Otec Tomáš

PODĚKOVÁNÍ

Chtěl bych na závěr roku poděkovat všem, kteří jste jakýmkoliv způsobem přispěli k dobru a štěstí druhých, ať už ve farnosti, nebo kolem sebe. Bůh nejraději pomáhá lidem prostřednictvím lidí. A je na každém z nás, nakolik se rozhodneme stát se nástrojem Božím. Nechme se inspirovat narozeným Ježíšem, který žil pro druhé.

Otec Tomáš

Vánoční bohoslužby (pokud epidemická situace dovolí)

24. prosince – Štědrý den
15.30 – mše svatá Bořetice
20.30 – mše svatá Kobylí
22.00 – mše svatá Vrbice

25. prosince – Boží hod vánoční
8.00 – mše svatá Vrbice
9.30 – mše svatá Bořetice
11.00 – mše svatá Kobylí

26. prosince – svátek sv. Rodiny (obnova manželských slibů, na konci mše sv. žehnání mladého vína)
8.00 – mše svatá Vrbice
9.30 – mše svatá Bořetice
11.00 – mše svatá Kobylí

30. prosince | Vrbice
18.00 – mše svatá a adorace v rámci adoračního dne (16.30–18.00)

31. prosince (sv. Silvestra) | Kobylí
16.30 – poděkování za uplynulý rok a prosba o Boží požehnání a ochranu do nového roku 2022

1. ledna – slavnost Matky Boží Panny Marie (Nový rok)
8.00 – mše svatá Vrbice
9.30 – mše svatá Bořetice
11.00 – mše svatá Kobylí

2. ledna – 2. neděle po Narození Páně
8.00 – mše svatá Vrbice
9.30 – mše svatá Bořetice
11.00 – mše svatá Kobylí

5. ledna | Kobylí
18.00 – slavnost Zjevení Páně (vigilie) – žehnání vody, křídy a kadidla

6. ledna
Slavnost Zjevení Páně (vigilie) – žehnání vody, křídy a kadidla
(Bořetice 16.30, Vrbice 18.00)

9. ledna – svátek Křtu Páně
8.00 – mše svatá Vrbice
9.30 – mše svatá Bořetice
11.00 – mše svatá Kobylí

Aktuality a podněty k prožívání vánočních svátků najdete na webových stránkách farnosti www.bokovka.info.

Na Štědrý den bude otevřen kostel v Kobylí ke ztišení

Ticho má moc přinutit nás, abychom kopali v hlubších vrstvách našich osobností.

Maria Bouldingová

Vánoce nám dávají šanci zastavit se a přemýšlet: Co je vlastně pravým smyslem našeho života? Víme to vůbec? Máme jistotu, že naplníme svůj život tím nejlepším možným obsahem?

Nedovolme, aby nám uniklo, že Ježíš Kristus přichází za námi i dnes. Nedovolme, aby starosti, práce ani zábava přehlušily dobrou vánoční zprávu: Nám, nám, narodil se! Narodil se i pro tebe, i pro mne! Přišel tenkrát a přichází i dnes. I letošní Vánoce jsou vzácnou příležitostí, kterou nám Bůh dává. Máme příležitost se s ním setkat, protože On není daleko od kohokoliv z nás. V něm je naděje na skutečný život pro každého z nás. Stojí u dveří a čeká, až ho pozveme dál…

Na Štědrý den bude možnost od 12 do 14 hodin navštívit kostel sv. Jiří ke chvilce ztišení, k prohlédnutí betléma a k zapálení Betlémského světla. Můžeme si uvědomit v tichu podstatu Vánoc: Kdo se narodil, pro koho se narodil a proč se narodil.

Pražské Jezulátko v Kobylí

Zdroj: Wikipedie.cz

Ve farním kostele sv. Jiří v Kobylí na bočním oltáři máme umístěnou kopii sošky Pražského Jezulátka.

Půvabná soška malého Ježíška, vystavená úctě lidí v kostele Panny Marie Vítězné v Praze na Malé Straně, přijímá denně návštěvníky z desítek zemí světa. Mnohým lidem, kteří se před ní modlili k Bohu, přinesla zázračná a neobvyklá vyslyšení. Lidé zde prosí o pomoc, uzdravení, mír, někteří s důvěrou očekávají narození dítěte, a mnozí se vrací, aby poděkovali.

Soška vysoká 47 centimetrů je dřevěná s povrchem modelovaným z barevného vosku. Představuje malé dítě, oblečené v dlouhou košilku, ze které vykukují bosé nožky. Líbezná tvář přitahuje svou krásou. Pravicí Ježíšek žehná, zatímco levice drží zemský globus završený křížem – celý náš svět spočívá v jeho ruce. Královské insignie vyjadřují víru společnou všem křesťanům – víru v Ježíšovo božství. V něm se sám všemohoucí a vševládnoucí Bůh stal člověkem.

Pražské Jezulátko pochází ze Španělska. Legenda vypráví, že se Ježíšek zázračně ukázal jistému mnichovi, který podle jeho podoby vymodeloval tuto sošku. Podle další legendy vlastnila sošku svatá Terezie od Ježíše, zakladatelka bosých karmelitek, planoucí velkou láskou k Dítěti Ježíši. Sošku prý darovala své přítelkyni, jejíž dcera se chystala na cestu do Prahy.

Když se roku 1556 vévodkyně Marie Manrique de Lara vdávala do Čech, dostala sošku od své matky jako svatební dar. Její ovdovělá dcera Polyxena z Lobkovic pak vzácnou sošku darovala roku 1628 klášteru bosých karmelitánů u kostela Panny Marie Vítězné. Karmelitáni umístili sošku v kapli noviciátu, aby se mladí řeholníci učili ctnostem od malého Ježíše.

V té době zuřila v Evropě třicetiletá válka a ani Ježíšek nebyl ušetřen, když saská vojska obsadila roku 1631 Prahu. Teprve v roce 1637, po svém návratu do Prahy, nalezl pohozenou sošku otec Cyril od Matky Boží, původem Lucemburčan. S bolestí však zjistil, že má Ježíšek ulomené obě ruce. Zdálo se mu v tu chvíli, že mu Ježíšek říká:

„Smilujte se nade mnou a já se smiluji nad vámi,
dejte mi moje ruce a já vám dám svůj pokoj,
jak mne budete ctít, tak já vám budu žehnat!“

Otec Cyril nakonec dosáhl toho, že Jezulátku byly vyrobeny nové ručičky. Vynaložený zlaťák se bohatě vrátil, když začal malý Ježíšek žehnat klášteru, místním lidem i celé Praze. Byla mu připisována zázračná uzdravení a mimo jiné i záchrana Prahy při obležení Švédy roku 1639. Roku 1651 byla soška nošena jako poutník po pražských kostelích a roku 1655 slavnostně korunována pražským biskupem. Dnes připomíná tuto událost výroční slavnost, připadající na první květnovou neděli.

Ježíšovo dětství je pro křesťany aktuálním tématem od samého počátku.

Křesťané vždy toužili vyjádřit svou hlubokou úctu ke vtělení Boha a Pána Ježíše Krista. Božské Dítě uctívali již církevní otcové jako sv. Athanasius nebo sv. Jeroným. Mezi velké ctitele Ježíšova dětství patřili i sv. Bernard z Clairvaux, sv. František z Assisi a sv. Antonín Paduánský. V období baroka to byla především sv. Terezie od Ježíše, která Jezulátko brávala s sebou při zakládání nových klášterů.

S úctou k Pražskému Jezulátku je spojeno mnoho zázraků a vyslyšených modliteb. Přijďte si od něj vyprosit milosti pro svůj život, pro naše rodiny, jak to činili naši předkové. Ježíš Kristus, Boží syn se stal pro nás dítětem, člověkem, abychom se ho nebáli, přijali ho. On naše lidství posvětil a povýšil svou přítomností.

Otec Tomáš

Modlitba papeže Benedikta XVI. před soškou Pražského Jezulátka

Pane Ježíši,
máme Tě před očima jako Dítě a věříme, že jsi Boží Syn, který se stal člověkem skrze Ducha Svatého v lůně Panny Marie.

Podobně jako v Betlémě i my, spolu Marií a Josefem, anděly a pastýři, se Ti klaníme a vyznáváme, že jsi náš jediný Spasitel.

Stal ses chudým, abychom zbohatli z Tvé chudoby: dej, ať nikdy nezapomínáme na chudé a na ty, kdo trpí.

Ochraňuj naše rodiny, žehnej všem dětem celého světa a dej, ať nám vždy vládne láska, kterou jsi přinesl, aby činila náš život šťastnějším.

Dopřej všem lidem, Ježíši, aby porozuměli poselství Božího narození, aby pochopili, že jsi přišel darovat celé lidské rodině světlo, radost a pokoj.

Neboť Ty jsi Bůh a žiješ a kraluješ s Bohem Otcem v jednotě Ducha Svatého po všechny věky věků.

Amen.

Zveme Vás...
(pokud epidemická situace dovolí)

1. února | Bořetice
18.00 – svátek Uvedení Páně do chrámu. Při mši sv. žehnání svící, po mši sv. udělování svatoblažejského požehnání

2. února | Kobylí
18.00 – svátek Uvedení Páně do chrámu. Při mši sv. žehnání svící, po mši sv. udělování svatoblažejského požehnání

3. února | Vrbice
18.00 – udělování svatoblažejského požehnání

2. března – Popeleční středa
16.30 – mše svatá Vrbice
18.00 – mše svatá Kobylí

18. března | Kobylí
17.00 – vigilie ze Slavnosti sv. Josefa – modlitba za otce

25. března | Kobylí
17.00 – slavnost Zvěstování Páně

3. dubna – velikonoční zpovídání
Vrbice: 15.00–16.30
Bořetice: 17.00–18.30

9. dubna – velikonoční zpovídání
Kobylí: 16.00–18.00

Aktuální termíny najdete na webových stránkách farnosti www.bokovka.info.

Synoda 2021–2023: společné kráčení

JAN MICHAL

Papež František nás v říjnu pozval, abychom se zapojili do celosvětové Synody 2021–2023. Nejsem si vědom, že by v historii existovala obdoba, kdy jsme ke společnému přemýšlení o směřování církve pozvání všichni věřící, co je nás na světě.

Slyšel jsem zajímavou myšlenku, že: „Každá generace si musí znovu přeložit Bibli.“ Co se tím myslí? Je mnoho pasáží v celé Bibli, které nechápeme, nebo chápeme špatně, protože nežijeme na místě a v době, kdy Bible vznikla.

Mnoho Ježíšových výroků nám přijde tvrdých, nepochopitelných. Každá generace je pozvána do toho, aby se pokusila přenést Písmo do svojí doby, zamýšlet se nad tím, jaké je jádro toho všeho, o čem se v Bibli mluví, a jak by Ježíš mluvil a jednal dnes, kdyby žil v naší době.

Slovo „zamýšlet se“ zde však není chápáno jen jako rozumová činnost. Při křtu jsme byli všichni pomazáni na „kněze, proroky a krále“. Jsme tedy všichni proroky a máme v sobě „něco“ z proroků, o kterých čteme ve Starém i Novém zákoně. To „něco“ je prorocký Duch, ten, kterého Ježíš vydechl na kříži, když skonal. Věříte tomu?! A co to znamená mít prorockého Ducha?

Znamená to, že máme schopnost vidět věci tak, jak je vidí Bůh. Ne všechno, co nám přijde na mysl, je od Boha, ale máme schopnost „chytat Jeho signál“. A proto nás všechny zve papež František k synodě, protože my všichni máme prorockého Ducha a my všichni máme v sobě hlas, který chce Bůh vyslovit na konkrétním místě, v konkrétní čas, pro lidi, které potkáváme, pro farnost, ve které žijeme, pro pana faráře, který nám slouží, pro církev, jíž jsme součástí. To, jaký sen sní Bůh o současné církvi, není napsáno na obloze, není to napsáno doslovně v Bibli, je to vepsáno v našich srdcích, v našem „překladu“ Písma.

Na začátku knihy Zjevení sv. Jana, v její 2. a 3. kapitole, mluví Duch k církevním obcím v Efesu, Pergamu, Smyrně…

Na konci každého poselství je verš: „Kdo má uši, ať slyší, co říká Duch církevním obcím.“

Věřím, že právě toto říká Bůh právě v tento čas prostřednictvím této synody. Kdo má uši, ať se zastaví a poslouchá, co říká Duch církevní obci na Vrbici, v Kobylí a v Bořeticích. Není potřeba se na to školit, je jen potřeba si najít čas, zastavit se a naslouchat. Naslouchat svému srdci, svému rozumu a hlasu druhých lidí, protože takhle k nám Bůh mluví. A v případě potřeby i promluvit :).

Jan Michal

Oficiální logo synodální cesty

Velký, majestátní strom, plný moudrosti a světla, sahá k obloze. Znamení hluboké vitality a naděje, které vyjadřuje Kristův kříž. Nese eucharistii, která svítí jako slunce. Vodorovné větve, otevřené jako ruce nebo křídla, zároveň naznačují Ducha svatého.

Boží lid není statický: je v pohybu, v přímém odkazu na etymologii slova synod, což znamená „kráčet společně“. Lidé jsou sjednoceni stejnou společnou dynamikou, kterou do nich vdechuje tento Strom života, ze kterého začínají svou cestu.

Těchto 15 siluet shrnuje celé naše lidstvo v jeho rozmanitosti životních situací generací a původu. Tento aspekt je posílen množstvím jasných barev, které jsou samy o sobě znamením radosti. Neexistuje žádná hierarchie mezi těmito lidmi, kteří jsou všichni na stejném základě: mladí, staří, muži, ženy, teenageři, děti, laici, řeholníci, rodiče, páry, svobodní; biskup a jeptiška nejsou před nimi, ale mezi nimi. Zcela přirozeně děti a potom dospívající otevírají svou cestu s odkazem na tato Ježíšova slova v evangeliu: „Chválím tě, Otče, Pane nebe a země, protože jsi tyto věci skryl před moudrými a učenými a zjevil je malým dětem.“ (Mt 11,25)

Horizontální základní linie: „Pro synodální církev: společenství, účast a poslání“ vede zleva doprava směrem k tomuto pochodu, podtrhuje a posiluje jej, aby skončila názvem „Synoda 2021–2023“, vrcholem, který syntetizuje celek.

Zdroj: biskupstvi.cz

Modlitba za průběh synody

Zde jsme, před tebou, Duchu Svatý,
shromážděni ve tvém jménu.

Provázej nás Ty sám,
vstup do našich srdcí
a vytvoř si v nich domov.

Ukaž nám cestu, kterou se máme vydat,
uč nás, jak na ní vytrvat.

Jsme zde s přetěžkým břemenem
svých slabostí a hříchů.

Nedopusť, abychom propadli zmatku,
nedopusť, aby nás nevědomost svedla na scestí,
nedopusť, aby předpojatost ovlivnila naše činy.

Dej, ať v tobě nalezneme naši jednotu,
abychom věčnému životu kráčeli vstříc společně,
abychom nesešli z cesty pravdy
a neodchýlili se od toho, co je správné.

To vše žádáme od tebe,
jenž jsi při díle na každém místě
a v každém čase,
a ve společenství s Otcem i Synem
na věky věků.

Amen

Frantoviny aneb Vzděláváme se podle abecedy

FRANTIŠEK MRÁZEK

Dneska je v této rubrice na řadě písmeno C. C jako církev.

Definice

Odpovědí na otázku, co je církev, je velmi mnoho (více KKC 748–810). Nakonec jsem vybral tuto: **Církev je viditelným projektem Boží lásky pro lidstvo.** (papež Pavel VI.)

Co asi dobře víme:

- Církev založil Ježíš Kristus.
- Církev je jedna, svatá, všeobecná, apoštolská (nicejsko-cařihradské vyznání víry, modlíme se každou neděli při mši svaté).
- Církev je zároveň viditelná i duchovní, hierarchická společnost i mystické tělo Kristovo (KKC 779).
- Církev je chrámem Ducha Svatého.
- Do církve jsme začlenění křtem.

Co jsme si možná neuvědomili:

- Hlavou církve není papež, hlavou církve je Kristus.
- Církev tvoří Kristus (který je její hlavou), Duch Svatý (který je její duší) a Boží lid (my, co tvoříme církev zde na zemi, duše v očistci a svatí v nebi).
- Posláním církve je hlásat Boží království, a to především lidem mimo církev.
- Církev není něco, co by se nemělo měnit, církev má růst, církev je živý organismus.

Něco málo k zamyšlení:

- Vnímám církev jako „svou“ církev?
- Vím, čím můžu být církvi prospěšný(á) a snažím se o to?
- Mám církev rád(a)?
- Cítím se v církvi dobře?
- Snažím se o to, aby se v církvi cítili dobře i ostatní?
- Vnímám, že mám za církev svůj díl odpovědnosti?

Troška humoru na závěr

Víte, co má společného katolická církev a Česká pošta?
Jejich poslání se jim už několik tisíciletí nedaří všem předat.

Devět Prvních Pátků jako devět schůdků k Boží chvále

MARIE MICHALOVÁ

Centrum pro katechezi Olomouc připravilo na svých stránkách www.katechetiolomouc.cz metodické materiály pro devět prvních pátků pro MENŠÍ děti, STARŠÍ děti a DOSPĚLÉ.

Podle zjevení sv. Markétě Marii Alacoque se vypočítává dvanáct přislíbení Ježíšova Srdce, které dal Ježíš těm, kteří uctívají jeho Srdce:

1. Dám jim všechny milosti potřebné jejich stavu.
2. Udělím pokoj jejich rodinám.
3. Potěším je v utrpení.
4. Budu jim útěchou v životě, zvlášť ve smrti.
5. Vyleji hojné požehnání na jejich práci.
6. Hříšníci najdou v mém srdci pramen, nesmírný oceán milosrdenství.
7. Vlažní se stanou horlivými.
8. Horliví dospějí k velké dokonalosti.
9. Požehnám všechna místa, kde bude vystaven a uctíván obraz mého Srdce.
10. Kněžím dám milost pohnout i nejzatvrzelejším srdcem.
11. Jména těch, kteří budou rozšiřovat tuto pobožnost, budou zapsány v mém Srdci a nikdy se z něho nevymažou.
12. Z hojnosti milosrdenství mého Srdce uštědří moje všemohoucí láska milost pokání na konci života těm, kteří přistoupí ke svaté zpovědi a svatému přijímání po devět prvních pátků. Nezemřou v moji nemilosti bez přijetí svatých svátostí. Devět přijímání na první pátky musí být nepřerušené.

Metodický materiál pro menší děti chce zpřístupnit prvokomunikantům (dětem, které byly u prvního svatého přijímání) tajemství Ježíšovy lásky v Eucharistii prostřednictvím jejího pravidelného přijímání. První z devíti pátků je zaměřený na ochotu člověka přijímat Boží nabídku, druhý na neustálou přítomnost Ježíše ve shromážděné církvi, třetí na nezbytnost jeho oběti potvrzené každou mší svatou. Ve čtvrtém pátku je pozornost věnována obdivu vůči odpouštějící Boží lásce, v pátém modlitbě jako zdroji radosti

a v šestém úctě k moci Božího slova. Sedmý pátek učí odevzdávat vše do rukou Božích, osmý vybízí k důvěřev dobrý Boží plán s každým člověkem a devátý připomíná hlavní úkol člověka – růst vděčnosti vyjádřený BOŽÍ CHVÁLOU.

BOŽÍ CHVÁLA je nevlastnějším projevem lidí, které Bůh stvořil pro to, aby Jej chválili a žili životem, který zrcadlí velikost Tvůrce.

Boha můžeme chválit za to, že ho známe, za to, jaký je ve svém božství, moudrosti, moci, majestátu, chválíme Jeho milosrdenství, dobrotu v Jeho jemnosti, blízkosti i starostlivosti – obzvláště tehdy, když je zažíváme. Ve chvále se nekoncentrujeme na sebe, ale na Něj. Tehdy je pozván do našeho života a začíná působit. (P. Krzysztof Pelc, CSMA)

Při farních chválách v kostele bývá k adoraci vystavena Nejsvětější svátost. Za mistra adorace je považován sv. Jan Maria Vianey, farář z francouzského Arsu, který na otázku, co Ježíši pořád říká, odpověděl: „Já se dívám na Něj a On s velkou láskou a citlivostí na mě.“ Také andělé adorují s námi a jsou smutní, když Boha nechválíme, protože oni Ho chválí a za nás se přimlouvají stále.

Haleluja.

Chvalte Boha v jeho svatyni, chvalte ho i na obloze, jíž sklenul svou mocí, chvalte ho za jeho bohatýrské činy, chvalte ho pro jeho nesmírnou velikost!

Chvalte ho zvukem polnice, chvalte ho harfou a citerou,
chvalte ho bubnem a tancem, chvalte ho strunami a flétnou,
chvalte ho zvučnými cimbály, chvalte ho cimbály dunivými!

Všechno, co má dech, ať chválí Hospodina! Haleluja.

(Žalm 150)

Marie Michalová

Domácí pobožnost na Štědrý večer

Od rána je vhodné držet dobrovolný půst újmy nebo alespoň od masa jako výraz duchovní přípravy na velké věci. Štědrý večer pak lépe prožijeme a také přirozeně se na něj budeme více těšit.

Na stole je rozsvícený adventní věnec nebo betlémské světlo, ostatní světla se mohou zhasnout. Mohou se také vystavit fotografie těch, kdo zemřeli.

Někdo se ujme vedení modlitby, nejlépe otec rodiny, její části může rozdělit i mezi ostatní.

Ve jménu Otce i Syna i Ducha Svatého. Amen.

Nejprve pronese modlitbu požehnání domu.

Pane Ježíši Kriste, ty jsi stále s námi,
požehnej těm, kdo přebývají v tomto domě a prosí o tvou pomoc.
Daruj jim radost a pokoj v Duchu Svatém, úspěch v jejich práci a ochranu před vším zlem a nebezpečím.
Slyš hlas jejich modliteb a dávej jim denně poznávat a naplňovat tvou vůli. Neboť ty žiješ a kraluješ na věky věků. Amen.

Nyní může s betlémským světlem procházet místnostmi domu a pokropit je požehnanou vodou, kterou si obstarali v kostele.

U stolu pak pokračuje modlitbou:

Anděl Páně zvěstoval Panně Marii,
a ona počala z Ducha svatého.
Zdrávas Maria, milosti plná, Pán s tebou, požehnaný ty mezi ženami a požehnaný plod života tvého Ježíš.
Svatá Maria, Matko Boží, pros za nás hříšné nyní i v hodinu smrti naší. Amen.
Maria řekla: Jsem služebnice Páně,
ať se mi stane podle tvého slova.
Zdrávas Maria ...

Nyní se rozsvítí velká světla.
A Slovo se stalo tělem,
a přebývalo mezi námi.
Zdrávas Maria ...

Oroduj za nás, svatá Boží Rodičko,
aby nám Kristus dal účast na svých zaslíbeních

Modleme se:
Pane, poznali jsme andělské poselství o vtělení Krista, tvého Syna.
Vlej nám, prosíme, do duše svou milost, ať nás jeho umučení a kříž přivede k slávě vzkříšení.
Skrze Krista, našeho Pána.
Amen.

Čtení z evangelia podle Lukáše (Lk 2,1-14):

V těch dnech vyšlo nařízení od císaře Augusta, aby se v celé říši provedlo sčítání lidu. To bylo první sčítání a konalo se, když byl v Sýrii místodržitelem Kvirinius. Šli tedy všichni, aby se dali zapsat, každý do svého města. Také Josef se odebral z galilejského města Nazareta vzhůru do Judska do města Davidova, které se jmenuje Betlém, protože byl z rodu a kmene Davidova, aby se dal zapsat spolu s Marií, sobě zasnoubenou ženou, která byla v požehnaném stavu.

Když tam byli, naplnil se jí čas, kdy měla porodit. A porodila svého prvorozeného syna, zavinula ho do plének a položila do jeslí, protože v zájezdním útulku nebylo pro ně místo.

V té krajině nocovali pod širým nebem pastýři a střídali se na hlídce u svého stáda. Najednou u nich stál anděl Páně a sláva Páně se kolem nich rozzářila a padla na ně veliká bázeň. Anděl jim řekl: „Nebojte se! Zvěstuji vám velikou radost, radost pro všechen lid: V městě Davidově se vám dnes narodil Spasitel - to je Kristus Pán. To bude pro vás znamením: Naleznete děťátko zavinuté do plének a položené v jeslích."

A náhle bylo s andělem celé množství nebeských zástupů a takto chválili Boha: „Sláva na výsostech Bohu a na zemi pokoj lidem, v kterých má Bůh zalíbení!"

Když andělé odešli od pastýřů, řekli si pastýři mezi sebou: „Pojďme tedy do Betléma podívat se na to, co se tam stalo, jak nám to Pán oznámil!" Pospíchali tam a nalezli Marii a Josefa i děťátko položené v jeslích. Když ho uviděli, vypravovali, co jim bylo o tom dítěti pověděno.

Všichni, kdo to slyšeli, podivili se tomu, co jim pastýři vyprávěli. Maria však to všechno uchovávala v srdci a rozvažovala o tom.

Pastýři se zas vrátili. Velebili a chválili Boha za všechno, co slyšeli a viděli, jak jim to bylo řečeno.

Slyšeli jsme Slovo Boží.
Bohu díky.

Možno zazpívat píseň:
Narodil se Kristus Pán, veselme se
z růže kvítek vykvet nám, radujme se;
z života čistého, z rodu královského,
nám, nám, narodil se.

Prosby:

1: Pane Ježíši, děkujeme ti za to, že ses pro nás narodil a že při oslavě tvého narození naše rodina může být spolu. Zachovej nás a naše blízké ve své milosti a ve zdraví, ať naší rodině vždy vládne láska, radost a pokoj.
Odp.: Prosíme tě, vyslyš nás.

2: Děkujeme ti, Pane Ježíši, za církev, do které patříme. Prosíme Tě, ochraňuj a veď Svatého otce Františka, otce biskupa Vojtěcha, naše duchovní otce a všechny věřící, aby o tobě vydávali věrohodné svědectví, a aby našim farnostem nechyběli dobří pastýři.
Odp.: Prosíme tě, vyslyš nás.

3: Pane Ježíši, děkujeme ti za to, žes k nám přišel a sdílíš s lidmi jejich život. Prosíme tě, pomáhej všem, kteří trpí válkou a nemocemi a epidemií, kteří nemají domov nebo hladoví i těm, kteří se cítí opuštěni. Buď také zvlášť s těmi, kteří dnes kvůli službě druhým nemohou být se svou rodinou.
Odp.: Prosíme tě, vyslyš nás.

4: Pane Ježíši, děkujeme ti za uplynulé dny, měsíce a roky, ve kterých jsi nás provázel. Dej, prosíme, nám i celému našemu národu své požehnání, úrodu v novém roce, a veď svým Duchem všechna naše rozhodování, slova i skutky.
Odp.: Prosíme tě, vyslyš nás.

5: Pane Ježíši, děkujeme ti za chvíle prožité s těmi, kteří nás v tomto světě již opustili. Shlédni, prosíme, na zemřelé členy naší rodiny a přátele *(můžeme vyjmenovat)* a dopřej jim, aby se mohli radovat s tebou v nebi.
Odp.: Prosíme tě, vyslyš nás.

Otec: Narozený Spasitel nám přinesl smíření s Otcem i mezi námi navzájem, poprosme jeden druhého za odpuštění a podejme si ruce na znamení pokoje.

Otec: A nyní se pomodleme, jak nás naučil náš Pán Ježíš Kristus:

Otče náš, jenž jsi na nebesích,
posvěť se jméno tvé.
Přijď království tvé.
Buď vůle tvá jako v nebi, tak i na zemi.
Chléb náš vezdejší dej nám dnes.
A odpusť nám naše viny, jako i my odpouštíme našim viníkům.
A neuveď nás v pokušení, ale zbav nás od zlého.
Amen.

Modlitba nad jídlem:
Nebeský Otče, požehnej nás i toto jídlo, které od tebe dostáváme. Dej také pokrm těm, kteří ho nemají a svůj pokoj každému lidskému srdci. Skrze Krista, našeho Pána.

Po večeři jdeme ke stromečku a k betlému.
Připomínáme si Boží štědrost k nám všem.
Je dobré, aby tento okamžik oznámil zvonek,
protože zvony jsou v křesťanském světě náboženským znamením.

Možno zazpívat píseň:
Nesem vám noviny, poslouchejte - z betlémské krajiny, pozor dejte.
/:slyšte je pilně a neomylně :/, rozjímejte.

Větší děti rozdávají popsané dárky ostatním a pak se teprve věnují svým.

Jak se žije ve farnosti...

BOŘETICE

Zpívat moc nemůžeme, ale humor nás neopouští...

Advent bývá pro naši scholu vždycky trochu chaotický, protože se chystáme nejen na doprovod vánočních bohoslužeb, ale i na vánoční koncert, kterým jsme si vždycky před Vánoci udělali radost (a snad i posluchačům).

V letošním roce se kvůli pandemické situaci už podruhé budeme muset bez vánočního koncertu obejít, to ovšem neznamená, že bychom zaháleli. Kromě příprav na vánoční bohoslužby jsme se zaměřili na dokončení našeho dlouho připravovaného CD, které natáčíme s našimi přáteli z Deblína. Celý projekt se bude jmenovat DG Hoří a pro někoho možná bude styl alba netypický.

Nebude to klasické Deo gratias, jak ho znáte, při aranžování písní naší členky Veroniky Nováková jsme dali muzikantům z Deblína volnou ruku a vznikly úplně nové skladby. Nám se moc líbí a doufáme, že vám budou také...

Chtěli jsme vám je představit právě na vánočním koncertu, ale jistě se v bezpečnější novoroční době najde vhodná příležitost, kdy se sejít a zazpívat si.

Přejeme vám klidné prožití nejkrásnějších svátků roku, ve svobodě i pokoře a úctě k druhým, ve zdraví a v naději, že všechno zlé, co v těchto dnech prožíváme, se v dobré obrátí a přinese velký užitek. Pokoj lidem dobré vůle!

Deo gratias

NÁŠ SBOR SE INTENZIVNĚ PŘIPRAVUJE NA SÉRII LETOŠNÍCH ADVENTNÍCH KONCERTŮ

Rekonstrukce památníku u kostela

V jednom z předchozích čísel jsme informovali o rekonstrukci poničeného památníku u kostela sv. Anny, který vítr vyvrátil ze základu. Kameníci opravili a zrekonstruovali poničené desky, byly odstraněny základy. Letos před Dušičkami byly práce dokončeny. Kolem památníku je postaven obrubník, vysypaný kamínky. K památníku vede chodník z betonových nášlapů.

Celkové náklady:

firma Kamenictví Hodonín: kamenické práce + kamenické doplňky	41 498 Kč
firma Stavkus: odstranění betonového základu	zdarma
firma Pavel Relich: ostatní práce	12 860 Kč

Děkujeme všem, kteří se na rekonstrukci podíleli, a také za pozitivní ohlasy. U památníku ještě na jaře vysadíme květiny, aby se nám okolí tohoto pietního místa ještě více líbilo 😊. Velmi také děkujeme manželům z farnosti Bořetice, kteří na rekonstrukci přispěli částkou 13 000 Kč.

Lenka Kuchyňková

Autorka fotografií: L. Kuchyňková

Jak se žije ve farnosti...

KOBYLÍ

Pozvánka do Farníčku

Milí kamarádi – malí i větší – zveme vás všechny na setkání na kobylské faře každou středu od 17.20.

Přijďte za námi a poznejte „partu našich národních trenérů na cestě do nebe“ (= české svaté). ☺

Každý svatý je jako světýlko na této cestě – poznejme je a rozzáříme Česko.

Co všechno vás čeká? Hry, malování, tvoření a povídání. Každé setkání vyvrcholí mší svatou zaměřenou na děti.

Těšíme se na vás,

Markéta, Soňa, Lenka

Když se listy stromů začínají zbarvovat, je to signál vyrazit na Vysočinu. Každé podzimní prázdniny strávíme v Kostelním Vydří, u bratrů karmelitánů. Toto místo prostě milujeme! Bratři zrekonstruovali ke klášteru přilepený zahradní domeček, s velkými francouzskými okny v kuchyni, takže když snídáte, v krbu už samozřejmě hoří a všude je příjemně teplo, vidíte na louky, obtěžkané vodou, promáčené, a listy stromů hýřící všemi barvami.

Do Vydří jezdíme už několik let a pokaždé je to odpočinek pro naši duši. Tradičně, skoro až rituálně, děláme jedny a ty samé věci každoročně, ale pokaždé prožíváme také něco nového a báječného, co se třeba později zařadí mezi naše další stálice. 😊 K těm rituálním záležitostem patří návštěva hrobu undergroundového básníka Jirouse Magora; je to skoro jako pouť. Naše děti jsou vždycky překvapené, co nového se na hrobě objeví: našli jsme tam už hrací kostky, pivní lahve jsou tam stále, divoce rostoucí mateřídoušky, dle básnické sbírky Magorovy labutí písně i záplava nejrůznějších labutí z plastu, skla i porcelánu. Pokaždé si přečteme verše na náhrobním kameni o tom, kde chtěl být básník pohřben, a pak si zarecitujeme básničku, kterou si vygooglíme náhodně na internetu. Třeba tuto, vzniklou v komunistických žalářích 80. let:

Kdybychom uměli být sami
jenom se svými modlitbami
ale je Bože je mi líto
modlit se nemůžu neumím to
přece mou prosím neodmítej
oraci stručnou: miluji Tě.

Bez spočinutí u Magora, bez básní a modliteb, bez loku piva na jeho počest to prostě nejde!

Jelikož já i Roman jsme vášniví čtenáři, opravdu nikdy nemineme bez povšimnutí klášterní knihovnu, z níž si můžeme pro pobyt půjčit knížky a zase je vrátit (poznámka našich kluků: Mamko, hlavně je upozorni na to, že to není nic pro teenagery!).

Stejné potěšení nám skýtá i obchůdek Karmelitánského nakladatelství přímo u kláštera – skvělá příležitost nakoupit dárky našim nejbližším k Vánocům. Tentokrát jsme se v knihovně seznámili s milými rodinami z Rožnova pod Radhoštěm a strávili pak s nimi večer u vína, samozřejmě s jejich i našimi divočícími dětmi.

Z těch nových věcí, které jsme tentokrát poznali, bylo dačické Muzeum cukru; kdo by to byl řekl, že první kostka cukru byla „vynalezena“ v Dačicích, a to jako důkaz lásky muže ke své ženě, pro kterou bylo ukrajování cukru z homolí příliš bolestivé.

Když jsme pak vycházeli z muzea, bylo to jako vnuknutí zavítat do kostela sv. Antonína Paduánského. Tento kostel je součástí kláštera bosých karmelitek, které naše farnost finančně podporuje, navíc jejich duch je v podobě ručně vyrobeného paškálu přítomen při každé bohoslužbě v kobylském kostele. Nikdy předtím jsme tam nebyli. Klášter i kostel byly postaveny v druhé polovině 17. století ve stylu raného baroka. Takže když do něj vejdete, jste malý človíček uprostřed vzdušného prostoru, obklopený zlatavými andělíčky a bohatou výzdobou. V kostele u oltáře uklízela jedna řeholnice, měnila květiny a dolívala vodu. Přemoženi svátostným prostorem jsme poklekli v lavicích. Naše čtyřletá Elżbietka asi tak přemožena nebyla a utíkala hned k oltáři se seznámit. Než jsme stihli zareagovat, sestra si to zamířila k nám. Zeptala se nás, odkud jsme, a naše odpověď ji rozesmála. Hned věděla! Představila se nám jako sestra Klára, jako externí sestra kontemplativního řádu bosých karmelitek, která žije mezi klauzurou a vnějším světem: uklízí kostel, nakupuje, vyřizuje telefonáty, komunikuje se světem. Ukázala nám i veřejnosti přístupnou část kláštera. Bylo to moc milé setkání. Máme vyřídit pozdravy! Tak vyřizujeme…

Prostě Vysočina byla i tentokrát taková, jaká je: podzimní, větrná, přátelská, poetická, duchovní. Taková, jakou ji máme rádi.

Eliška Kaszper

Kobylský Vokální Ansámbl na festivalu v Ústí nad Orlicí

Ústí nad Orlicí je malé okresní město na úpatí Orlických hor, položené nad soutokem řek Tichá Orlice a Třebovka. Zdálo by se to ospalé město, ale díky hudební tradici se zde konají prestižní mezinárodní houslové soutěže. V Ústí funguje rovněž jeden z nejstarších sborů ve střední Evropě – Cecilská hudební jednota, který byl založen již v roce 1803. A právě Cecilská hudební jednota již 26. rokem organizuje Festival duchovní hudby sv. Cecílie. Na ten jsme byli pozváni již v loňském roce. Bohužel, ročník 2020 se kvůli pandemii covidu nekonal (jako spousta jiných akcí), festival však byl přesunut na podzim roku 2021.

Velkou část tohoto roku jsme tedy pilně trénovali a třetí říjnovou sobotu jsme se v kostele Nanebevzetí Panny Marie v Ústí nad Orlicí zúčastnili festivalu. Mezi chrámovými sbory nechyběla domácí Cecilská hudební jednota a dále Carmina Sacra z Nového Bydžova doprovázená smyčcových kvartetem Musica in Corde, Pravoslavný sbor katedrály sv. Cyrila a Metoděje Praha, Olio Olomouc a náš Kobylský Vokální Ansámbl pod vedením Romana Kaszpera. V programu vystoupili také velmi šikovní varhaníci. V rámci letošního ročníku festivalu byla sloužena slavnostní mše svatá se společným zpěvem sborů, což byl pro návštěvníky určitě krásný zážitek. Sobotní podvečer zakončil varhanní a klavírní koncert v podání nadaných manželů Tatiany a Daniela Knut Pernetových.

Se sborem jsme v Ústí zůstali až do neděle, protože jsme hudebně doprovázeli nedělní mši svatou, která byla přenášena i on-line. Návštěvu Ústí jsme zakončili společnou snídaní na místním děkanství a jako bonbónek nás děkan P. Vlastislav Brokeš provedl parkem a kaplí sousedící s farou a kostelem.

Za celý Kobylský Vokální Ansámbl můžeme říct, že festival byl pro nás nejenom krásným zážitkem, ale i nesmírnou zkušeností v oblasti sborového zpěvu.

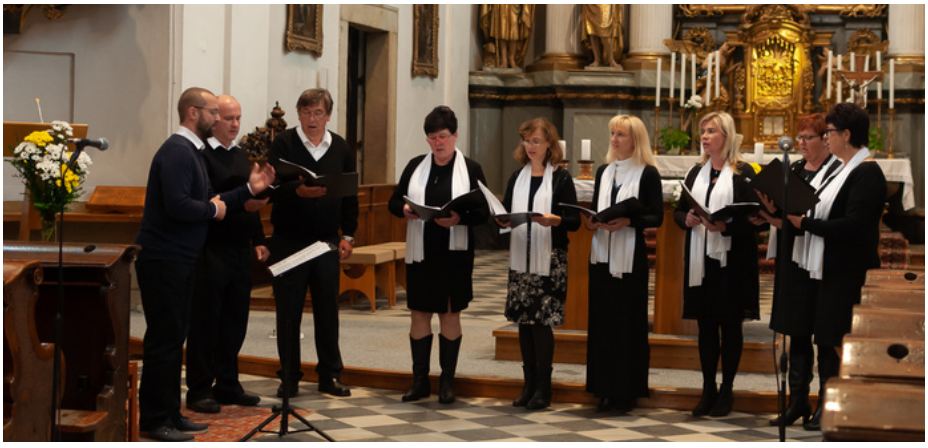

Soňa Čejková
a Klára Otáhalová

Dobré ráno s hudbou. Na něj vás pozvaly Kobylský Vokální Ansámbl a Třinecký komorní orchestr.

Jsou to již tři roky, kdy jsme si připomínali 100. výročí vzniku Československa. Obec Kobylí společně s řadou místních organizací uspořádala několik kulturních akcí, které nám výročí živě vrylo do paměti. Jedním z nich byl koncert Třineckého komorního orchestru a Kobylského Vokálního Ansámblu.

Tento koncert na trvalo utužil spolupráci mezi oběma hudebními tělesy. O to víc jsme v ansámblu přijali nápad, že bychom opět mohli zorganizovat koncert pro občany Kobylí. Komorní orchestr se velmi rád vrací do Kobylí, a ne jinak tomu bylo v letošním roce, kdy jsme společně v neděli 24. října 2021 uspořádali dopolední koncert v kostele sv. Jiří.

V repertoáru třineckých hudebníků zazněly dva koncerty Antonia Vivaldiho a překrásný koncert pro smyčce od Johna Ruttera. Kobylský Vokální Ansámbl nabídl průřez repertoárem od středověku až po skladby současných skladatelů. Největším zážitkem však byla společně provedená skladba Ave verum corpus W. A. Mozarta, při které jsme cítili, že zpívá celý kostel.

U příjemného posezení v pastoračním centru jsme společně nastínili další možnosti spolupráce, výsledkem by měl být společný koncert tentokráte ve slezském Třinci a okolí.

Roman Kaszper

Jak se žije ve farnosti...

VRBICE

Ježíškova cesta na Vrbici a v Kobylí

Mnoho farníků ze všech našich farností rádi vzpomíná na rodinnou aktivitu „Od křížku ke křížku“, kterou organizovala bořecká farnost. Tato akce proběhla v době covidového lockdownu v době Velikonoc a zpestřila odpoledne nejedné rodině.

Dobré věci se mají prohlubovat, podporovat a třeba i mírně obměňovat, ať to není nuda. Máme před sebou Vánoce, s lockdownem je to na spadnutí a nejedna rodina bude ráda za příjemné zpestření předvánočního a vánočního času. S otcem Tomášem jsme se rozhodli připravit pro Vás vánoční rodinnou aktivitu.

Takže vezměte vnoučata, děti, rodiče, kamarády, prostě ty, které máte rádi a se kterými se cítíte dobře, a vyrazte na Vrbicu (tentokrát ne pro opicu :)) a do Kobylí, a to na Ježíškovu cestu.

Dospělí se projdou, děti splní nějaký ten úkol, na cestě se můžete potkat s kamarády a úspěšní řešitelé dostanou odměnu.

- **Kdy začneme? Na třetí adventní neděli.**
- **Kdy skončíme? Na Hromnice.**
- **Kde si můžu vyzvednout plánek s úkoly? Na úřadě na Vrbici, v Kobylí, v kobylském muzeu, po mši v kostelích na Vrbici, v Bořeticích a v Kobylí.**
- **Kde mohu odevzdat vyplněné úkoly a vyzvednout si odměnu? Tamtéž :)**

Moc se těšíme a rádi Vás v Kobylí i na Vrbici přivítáme.

Přejeme Vám krásný advent a požehnané Vánoce a v neposlední řadě příjemné putování.

Tomáš Bílek, starosta vrbecký

Svatohuberstská mše

V dušičkovém nedělním dopoledni 30. října 2021 se v našem kostelíku na Vrbici poprvé slavila svatohubertská mše svatá. Ta nejznámější od skladatelů Petra Vacka a Josefa Selementa zazněla v podání čejkovických nadšenců – trubačů a zpěváků ze souboru Vox Hominum. Úcta k patronům myslivosti, jako jsou sv. Hubert nebo i patron našeho kostela sv. Jiljí, má v naší zemi dlouhou tradici. Myslivci se tak hlásí ke křesťanskému duchovnímu odkazu české myslivosti, která je od roku 2012 zapsaná do seznamu nehmotného kulturního dědictví. Svatohubertská mše svatá je jedna z nejpůsobivějších mysliveckých tradic a bývá slavena právě v období kolem 4. listopadu, kdy má svátek Hubert. Je příznačně sloužena k požehnání myslivosti a přírody, za živé i zemřelé myslivce a lesníky a samozřejmě ke cti sv. Huberta.

Letošní svatohubertská bohoslužba byla premiérou nejen pro našeho otce Tomáše, ale také pro místní mysliveckou společnost. Myslivci se zúčastnili v hojném počtu a ve slavnostních uniformách. Podíleli se také na organizaci a výzdobě kostela, ať už přinesením obětních darů, nebo zapůjčením svých loveckých trofejí ke krásné výzdobě kostela. Té, mimo krásně naaranžované květiny a smrčí (za což děkujeme paní Draze Zelené), dominovala trofej z jelena, který je symbolem a atributem právě svatého Huberta. Samotná hudba, znějící při této mši svaté, byla noblesní a téměř pohádková. Zpěvy byly krásné, libozvučné, oslavující Boha, chválící Jeho a děkující Jemu. Myslím, že potlesk, který se na závěr ozval jako odměna pro účinkující, byl upřímný. A upřímné bylo také vyznání muzikantů, kteří odjížděli z Vrbice se slovy, že se jim tady moc líbilo a s přáním příští rok si tento pěkný zážitek zopakovat. A to bychom si určitě přáli i my :-)

Zdenka Michnová

Každý může být svatý

DAGMAR POPOVSKÁ

V měsíci říjnu 2020 byl blahořečen Carlo Acutis.

Pamatuji si to, jako by to bylo včera. Celá slavnost probíhala v Assisi a já ji sledovala v přímém přenosu v televizi. Nikdy dřív jsem o Carlovi neslyšela. Před bazilikou sv. Františka byla krásná fotografii Carla s batohem na zádech. K mému překvapení byl Carlo 15letý chlapec. Zemřel v roce 2006 na leukemii. Na blahořečení byli přítomni jeho rodiče i sourozenci.

Carlo za svůj krátký život zvládl tolik věcí, na které by leckdy jeden život vůbec nestačil. Od mala byl velmi zbožný, což jak přiznává jeho matka, od rodičů určitě neměl, ti nebyli v jeho dětství praktikující věřící. Carlo byl na první pohled normální kluk své doby, veselý a komunikativní, který rád jezdil na výlety, měl své oblíbené pejsky, s nimiž natáčel zábavná videa, a velkou vášeň pro počítače. Ještě víc ale tíhl k Bohu. Na prázdniny jezdil k prarodičům do Assisi, kde si zamiloval svatého Františka. Prosadil si první svaté přijímání dřív, než bývá zvykem, a od té doby chodil denně na mši.

„Eucharistie je moje autostráda do nebe,“ prohlásil Carlo později a je znát, že její význam chápal do velké hloubky. Chlapec se snažil žít víru ve svém všedním životě.

Pomáhal chudým, kapesné dával za jídlo pro bezdomovce. Pamatuji se, jak v televizi vyprávěla Carlova matka o svém překvapení, kolik dospělých lidí přišlo Carlovi na pohřeb, kolika lidem pomáhal a kolik lidí znal.

Carlo ve svém mladém věku dosáhl duchovní zralosti. Zařazuje se mezi „maličké“, jimž sám Pán zjevuje tajemství Božího království, kteří svým životem oslavují Boha. Ví, že k tomu, aby vytrval v přátelství s Ježíšem, musí čerpat „u pramene“ – sytit se chlebem eucharistie a Božího slova a vzývat mateřskou ochranu Panny Marie.

Carlo byl výborný programátor a jeho dílo pokračuje dál. Vytvořil internetové stránky mapující eucharistické zázraky a také vytvořil jejich výstavu.

Na stránky se určitě podívejte, stojí to za to:
http://www.miracolieucaristici.org/.

Pokud si vy, kteří jste byli na farní pouti v Itálii, pamatujete, navštívili jsme Lanciano, místo eucharistického zázraku. Takových míst je na světě víc. Carlo měl eucharistii ve velké úctě. **Říkal, že Eucharistie je autostráda do nebe.**

Také říkal, že se všichni rodí jako originály, ale umírají jako fotokopie.

Carlo může být inspirací pro naše životy. A pokud Vás tento mladý chlapec oslovil, existuje novéna s blahoslaveným Carlem Acutisem a můžu vám říct, že nebudete zklamaní, Carlovy myšlenky stojí za to.

Svatost není vzdálena nikomu z nás.

Dagmar Popovská

Zdroj: Nicola Gori: Blahoslavený Carlo Acutis

Farní tábor 2022 opět bude :-)

Milí rodiče, milé děti,

svátky Božího narození jsou už co nevidět tady a všichni se na ně už moc těšíme. Jako malý dárek pod stromeček bych vám chtěl věnovat pozvánku na náš další farní tábor, který se uskuteční o příštích letních prázdninách opět na faře v Mrákotíně.

Pokud se vám tam líbilo, a věřím, že ano, rezervujte si už nyní čas první červencový týden od soboty 2. do soboty 9. července. Určitě nebudete litovat, protože to bude opět super jízda. Přihlášky na tábor budou k dispozici nejpozději v průběhu února 2022.

Přeji vám hluboké prožití adventní doby a požehnané Vánoce.

Martin Novák

Pojďme ještě kousek. Kniha rozhovorů s Jiřím Zajícem

Skaut, pedagog, mediální analytik a publicista Jiří Zajíc (skautskou přezdívkou Edy) je nepřehlédnutelnou postavou před- a hlavně porevolučního období Česka. V podtitulu knihy čteme Hovory o víře, společnosti a výchově a tato témata rezonují celou knihou.

V anotaci o knize lze přečíst: „Jiří Zajíc není postava, která by se dala snadno přehlédnout nebo zařadit. Má odvahu jít proti proudu, a i proto jeho život není žádná idyla. Kde se objeví, tam přináší svěží kritičnost i nové výzvy. Přesně tyto rysy má i kniha rozhovorů, v níž nejenom upřímně a velmi otevřeně bilancuje svůj život, své zdary i prohry, ale především dává spoustu podnětů k přemýšlení – třeba o naší nedávné minulosti, o stavu české společnosti po pádu komunismu, o výchově mládeže, médiích, občanských postojích či křesťanské přítomnosti ve 21. století.“

Kniha vybízí být otevřeným, nebát se promluvit a říct svůj názor. Napadá mě, že není lepší inspirující knihy v době synody, která v našich farnostech právě probíhá. Nebát se říct svůj názor, za kterým si stojím, dobře argumentuji a dokážu ho obhájit. Vřele doporučuji, čte se jedním dechem!

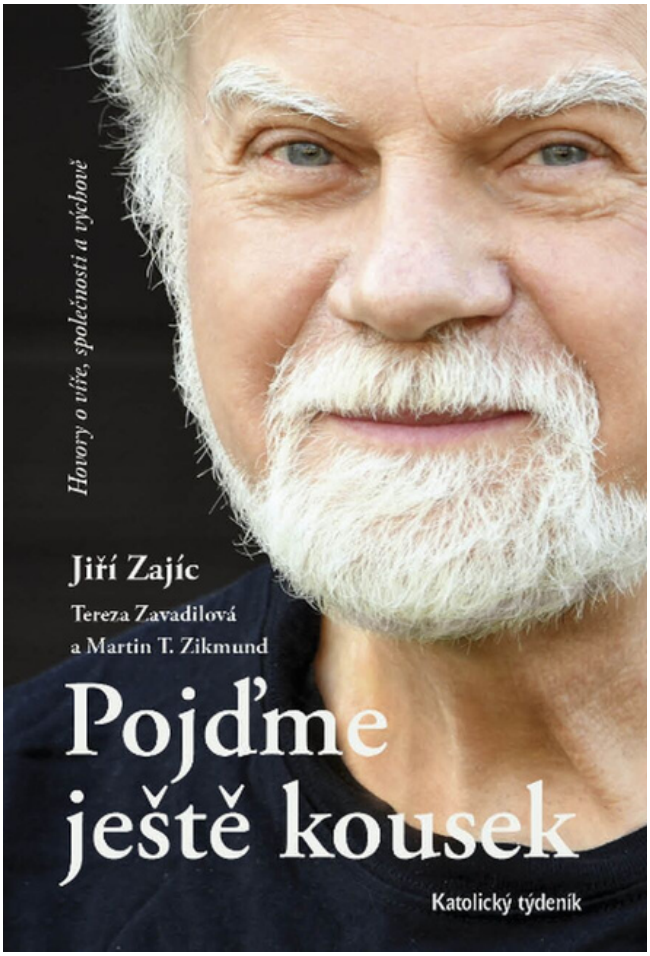

Roman Kaszper

Název: Pojďme ještě kousek
Autor: Tereza Zavadilová
a Martin T. Zikmund
Vydavatelství: Katolický týdeník
Rok vydání: 2021

Tip na knížku

Marek Eben, Myšlenky za volantem

Dostala jsem k narozeninám knihu od Marka Ebena Myšlenky za volantem. Má kroužkovou vazbu a sám autor se svým vytříbeným humorem vysvětluje čtenáři, že to je proto, aby mohl listy, které se mu nelíbí, lehce vytrhnout. Anebo, jak napadlo mě, aby mohl tím vytrženým listem někoho obdarovat.

To spíš, protože tento soubor sloupků (každý právě na jeden list) je natolik zábavný a neotřelý, že žádnou nudu nepřipouští. Knížečka je vhodná pro každého, kdo už má řidičák anebo o něm aspoň uvažuje, ale i pro všechny ostatní, protože po autech přicházejí i další témata jako Vánoce, popularita, psi nebo třeba internet.

Celá knížka se dá přečíst za jedno odpoledne, ale také se dá rozdělit na sedmdesát příběhů před spaním.

Marie Michalová

Farnost se baví

Můj Pane, myslím, že na mne můžeš být pyšný. Zatím jsem dnes nezhřešil, nezaklel, neublížil živému tvoru, neměl nemravnou myšlenku ani touhu. Jsem ti za to velice vděčný. Ale za pár minut musím vstávat a pak asi budu opravdu dost potřebovat tvou pomoc.

Perličky z náboženství

Pan farář učil děti náboženství a probírali Desatero. Po přikázání „Cti otce svého a matku," se zeptal: „Je nějaké přikázání, které nás učí, jak se máme chovat ke svým sourozencům?" Bez zaváhání přišla odpověď: „Nezabiješ."

Jak se jmenují dvě zvířata, která se obvykle kreslí v betlémě?
„Osel a..." „Vůl," říká jiné dítě. „Ne, to není pravda! Vůl není zvíře, vůl je nadávka."

„Jak se jmenoval dědeček Pána Ježíše?" „Prabůh."

Biskup Václav Malý dostal nejvyšší francouzské vyznamenání Řád čestné legie

Biskup Václav Malý, jedna z významných postav československého disentu a sametové revoluce, převzal v pátek na francouzském velvyslanectví v Praze nejvyšší francouzské státní vyznamenání, Řád čestné legie. ČTK to řekl jeho sekretář Jan Rückl.

Vyznamenání získal biskup Malý zejména za osobní nasazení v prosazování lidských práv. O udělení řádu v hodnosti rytíře rozhodl letos v červnu francouzský prezident Emmanuel Macron.

Zdroj: Christnet.cz

A takto Václav Malý v roce 1989 psal Tondovi Petráskovi do Bořetic...

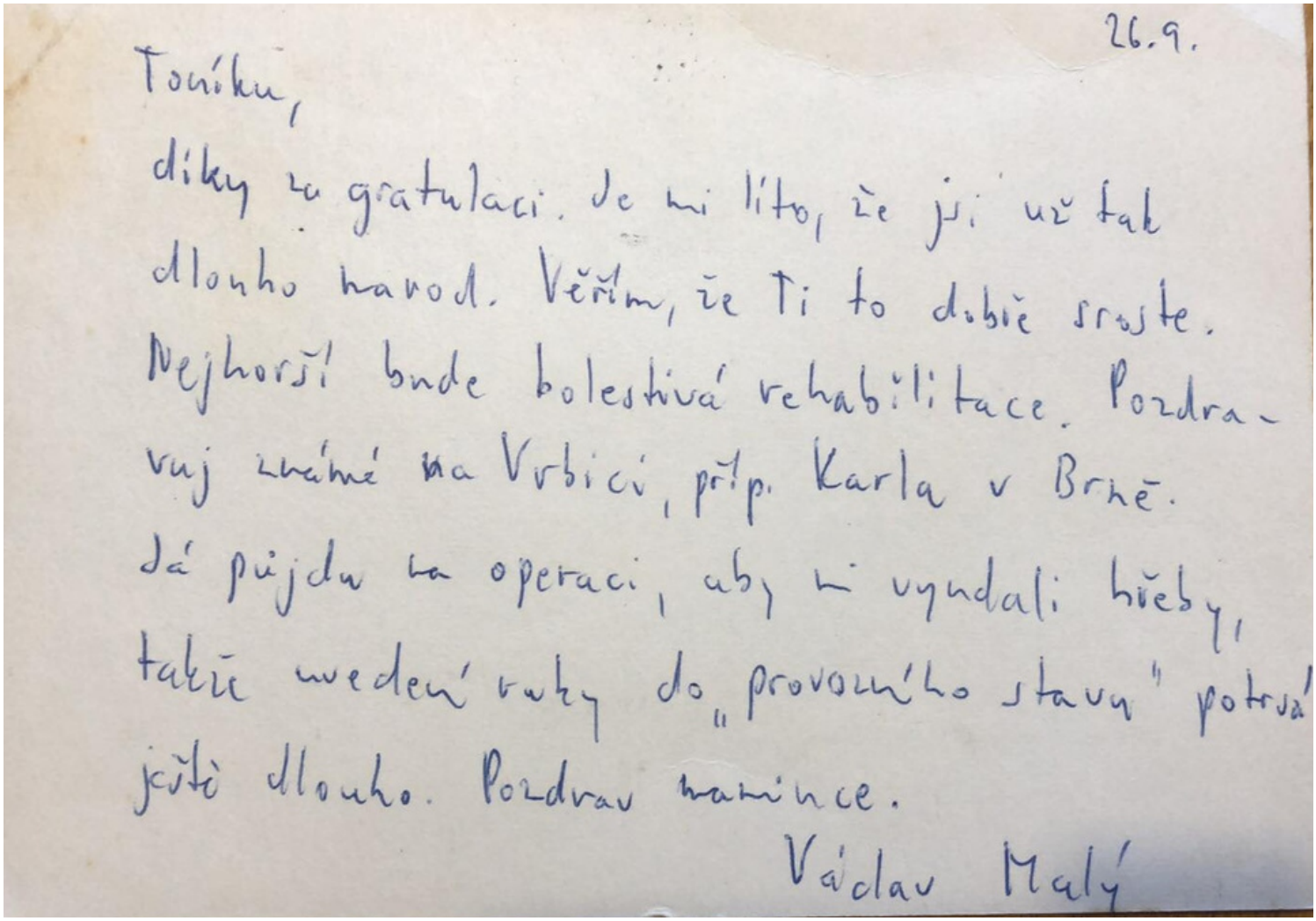

26.9.

Toníku,

díky za gratulaci. Je mi líto, že ji už tak dlouho havod. Věřím, že Ti to dobře srostě. Nejhorší bude bolestivá rehabilitace. Pozdravuj známé na Vrbici, příp. Karla v Brně. Já půjdu na operaci, aby mi vyndali hřeby, takže uvedení ruky do „provozního stavu" potrvá ještě dlouho. Pozdrav mamince.

Václav Malý

Dětské okénko

LENKA KUCHYŇKOVÁ

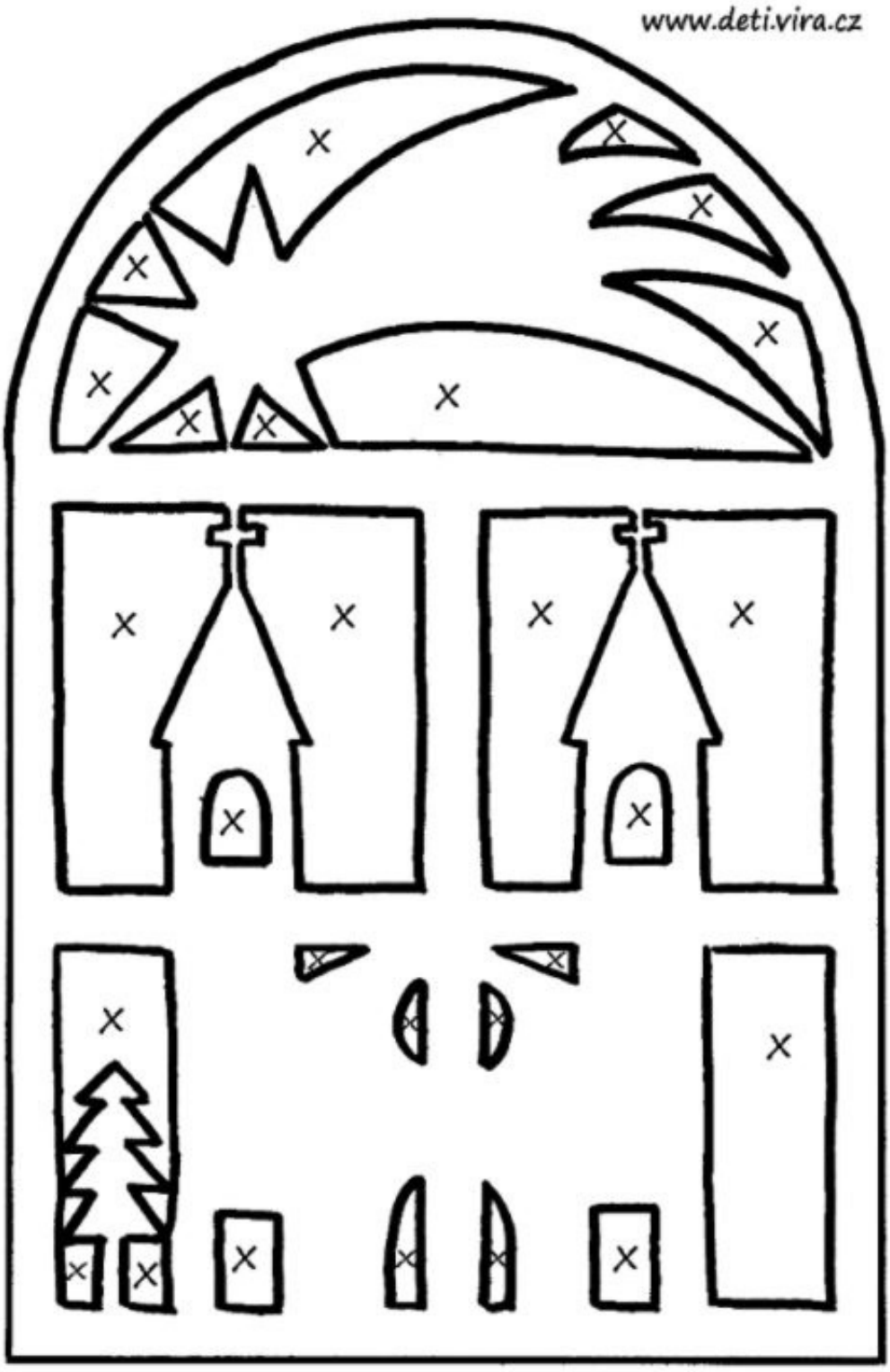

Obrázek vybarvi nebo nech čistě bílý, vystřihni části označené křížkem. Můžeš přilepit na okno izolepou nebo na velkou sklenici a udělat si tak vánoční svícen.

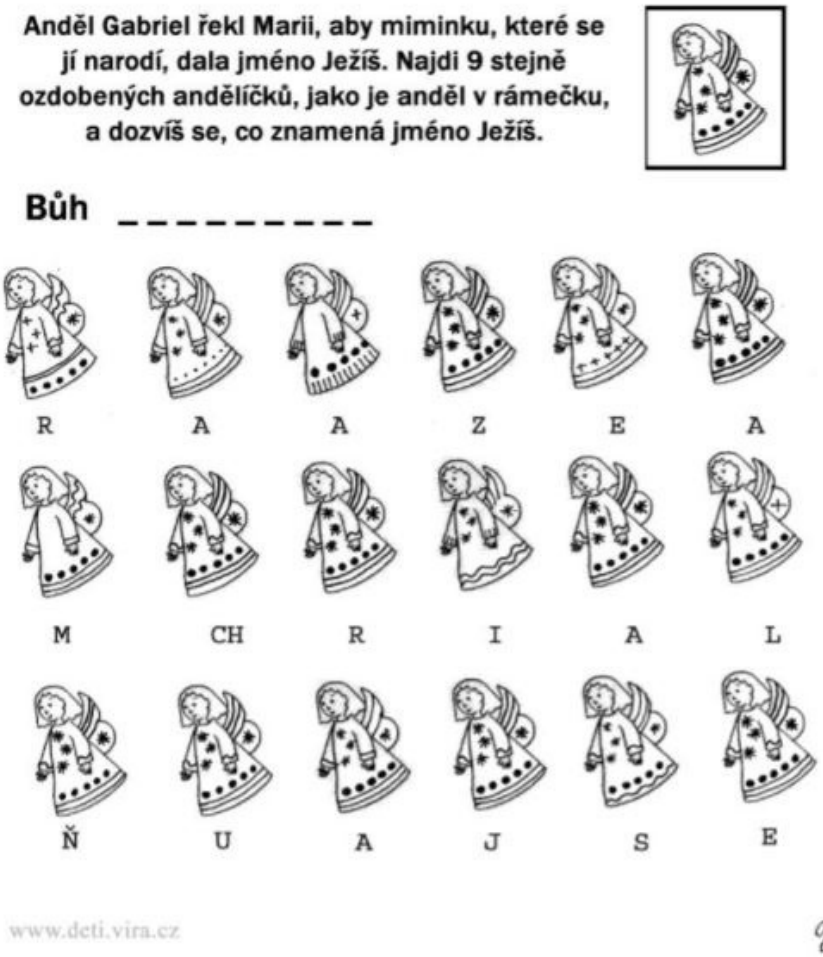

Aplikace Bible pro děti

Aplikace Bible pro děti je nejnovějším přírůstkem mezi aplikacemi YouVersion, je nyní k dispozici pro chytré telefony a tablety s Androidem, a to úplně zdarma! Děti objevují známé příběhy z Bible prostřednictvím interaktivních dobrodružství a krásných animací. Aplikace Bible pro děti je zábavné zážitkové učení, které si děti získá, aby se k němu neustále vracely. Vede k celoživotní lásce k Božímu slovu.

Výhody programu:

- snadné ovládání pro děti
- barevné obrázky
- animace na dotyk
- poutavý interaktivní obsah, který oživuje Bibli
- zábavná fakta a aktivity navržené tak, aby si je děti dobře zapamatovaly
- zvláštní výzvy dětem umožní získávat odměny

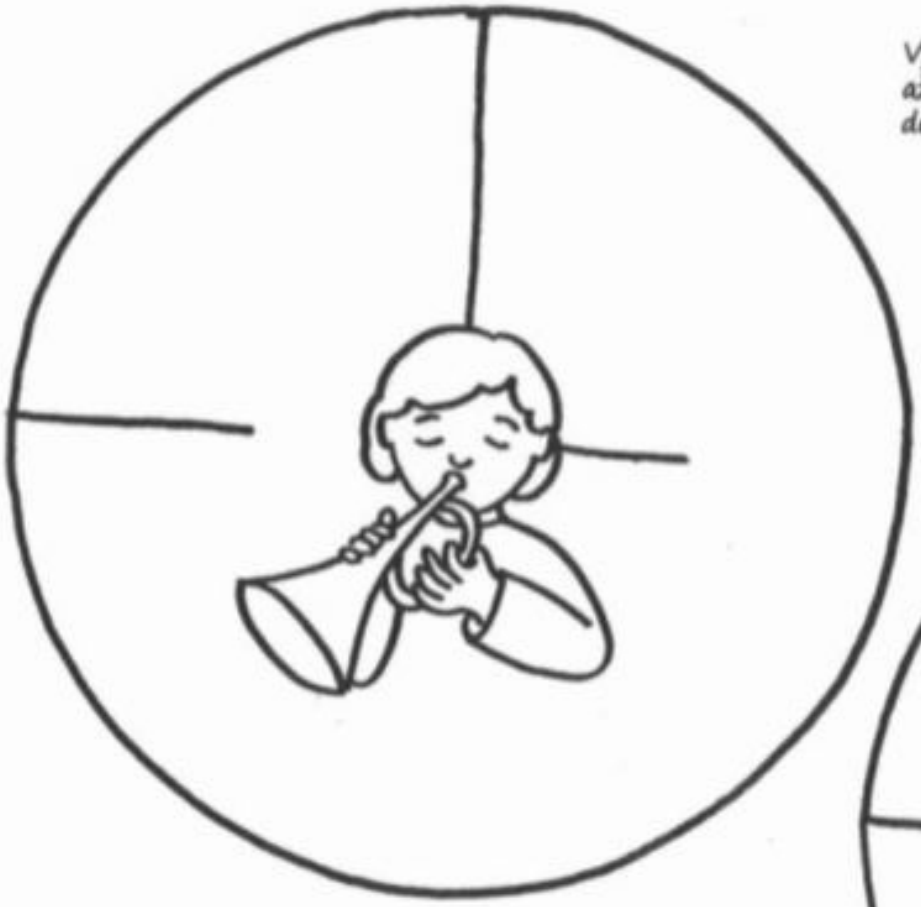

Vystřihneme kolečko a zvýrazněné čáry + hlavičku (resp. obrys vlasů) až k ramenům andělíčka. Poté vzniklé "nástřihy" zasadíme zezadu do sebe tak, aby vznikla křídla.

www.deti.vira.cz

Vánoce 2021

Jednou před vánočními svátky jsem se pozorně díval do novin, jejich příloh i do nejrůznějších časopisů, sledoval jsem televizi a internet a musím uznat, že se tématu „Vánoce“ věnovaly neuvěřitelně pečlivě.

Objevil jsem, jaké dárky a za kolik jsou zrovna v kurzu, čím se dá zaručeně potěšit nebo přinejmenším nezarmoutit, jaké jsou *zcela nové* nebo naopak *neuvěřitelně staré* vánoční zvyky, a v časopisech jsem viděl množství lákavě vypadajících pokrmů a receptů na ně. Pár dnů před Štědrým dnem jsem se ráno při holení dozvěděl z hlavních rozhlasových zpráv konečně výjimečně radostnou novinu: Zlevnili kapry!

Stále jsem čekal, že se někde objeví aspoň zmínka o vnitřním smyslu Vánoc, proč vlastně podstupujeme všechny přípravy, co se chystáme slavit...

Slova „vánoční příběh“ zadaná do internetového vyhledávače nabídnou přes šest milionů různých odkazů, anglický ekvivalent Christmas Story jich vyhledá více než dvě miliardy. Přesto je vánoční příběh jen jeden.

Vánoce jsou dobou,
kdy máme pochopit, prožít a oslavit,
že Bůh je láskyplný a štědrý,
že je nám blízko
a že nás obdaroval tím nejcennějším, co měl.

Přeji vám všem požehnané Vánoce.

+ Vojtěch Cikrle